

ชื่อผลงาน การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 โดยใช้ BUMNET Model พัฒนาคุณภาพสถานศึกษา
 โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ

ผู้วิจัย นายวัชรกรรณ์ ทองสุข

ปี พ.ศ. 2568

บทคัดย่อ

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ 2) สร้างรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ 3) ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ 4) ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model พัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ จากการศึกษาเอกสารหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าสถานศึกษาควรยึดหลักการสำคัญของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model 5 แนวทาง ได้แก่ หลักการกระจายอำนาจ หลักการมีส่วนร่วม หลักการบริหารตนเอง หลักการพัฒนาทั้งระบบและหลักการมีภาวะผู้นำแบบเกื้อหนุน ส่วนแนวทางในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model โดยการประชุมคณะครูและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิสถานศึกษา ควรมีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่บุคคลในการปฏิบัติงานให้ชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมายมีคุณภาพส่งผลให้นักเรียนมีศักยภาพพร้อมที่จะพัฒนาตนเอง มีการรายงานผลการดำเนินงานตามมาตรฐานของสถานศึกษา

2. รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model พัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ มี 6 องค์ประกอบที่สำคัญคือ 1) หลักการและแนวคิด 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กระบวนการบริหารของรูปแบบ 4) แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ 5) ผลที่เกิดขึ้นหลังการนำรูปแบบไปใช้ 6) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ กระบวนการบริหารของรูปแบบ มี 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การหาข้อมูลบนความจริงเป็นรายบุคคล

(Base on truth: B) ขั้นที่ 2 การสร้างความเข้าใจ (Understanding: U) ขั้นที่ 3 การสร้างแรงจูงใจ (Motivate: M) ขั้นที่ 4 การสร้างเครือข่าย (Network: N) ขั้นที่ 5 การติดตาม (Evaluation: E) และขั้นที่ 6 การทำงานเป็นทีมของครู (Teamwork: T) ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ประโยชน์ของรูปแบบตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.70)

3. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ สรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

3.1 คุณภาพผู้เรียน พบว่า 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้การศึกษา 2568 สูงขึ้นกว่า ปีการศึกษา 2567 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยในปีการศึกษา 2568 คิดเป็นร้อยละ 80.98 สูงกว่าปีการศึกษา 2567 ที่มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 76.29 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ปีการศึกษา 2568 สูงขึ้นกว่าปีการศึกษา 2567 ทุกข้อ โดยในปีการศึกษา 2568 คิดเป็นร้อยละ 91.87 สูงกว่าปีการศึกษา 2567 ที่มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 88.89 โดยรวมอยู่ในระดับดี- ดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 100 และ 3) ผลการพัฒนาด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนของผู้เรียน ปีการศึกษา 2568 สูงขึ้นกว่าปีการศึกษา 2567 ทุกข้อ โดยในปีการศึกษา 2568 คิดเป็นร้อยละ 89.81 สูงกว่าปีการศึกษา 2567 มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 79.23

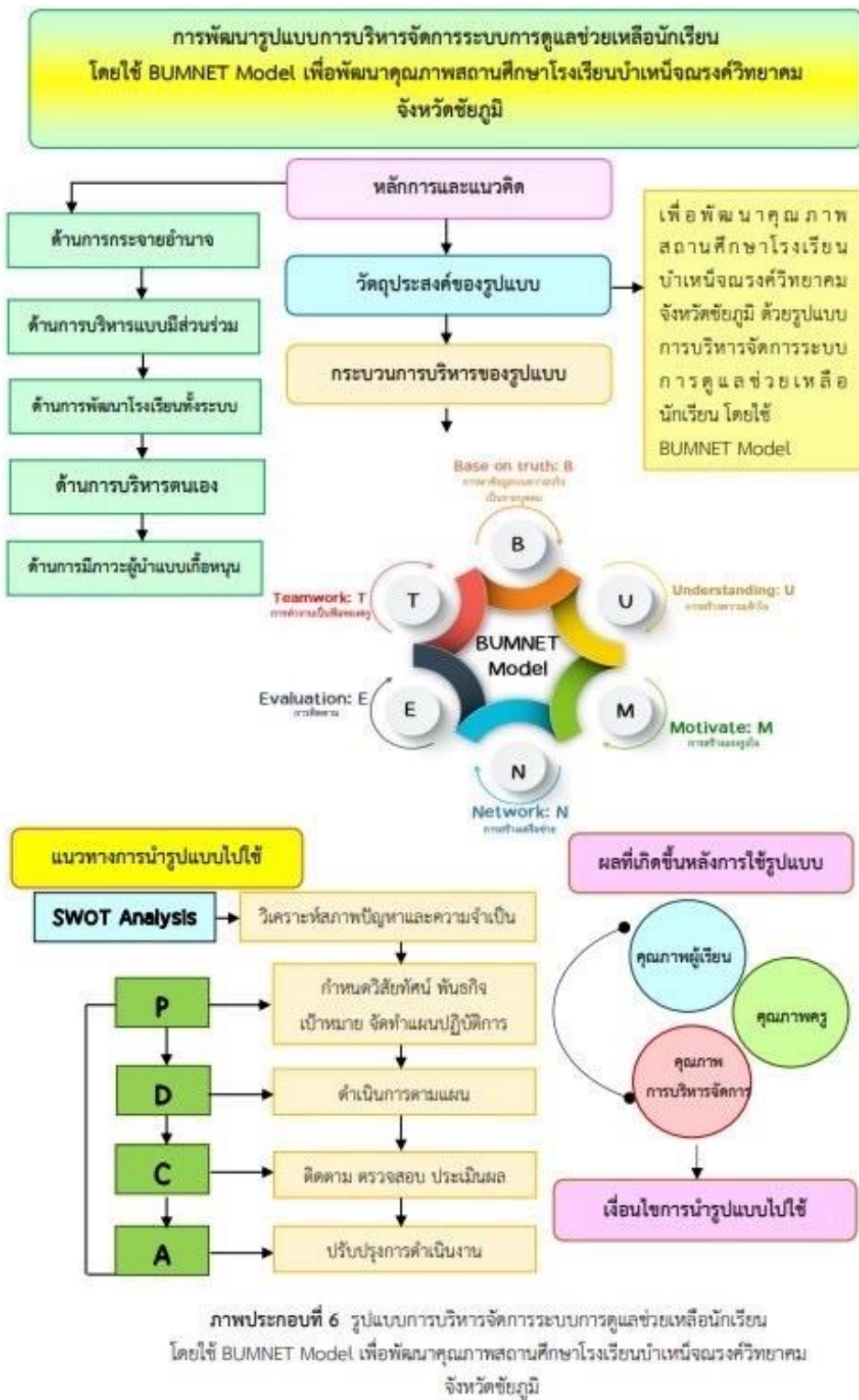
3.2 คุณภาพครูพบว่า หลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ มีจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการยกย่อง เชิดชูเกียรติ จากหน่วยงานของรัฐ ปีการศึกษา 2567-2568 ทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100

3.3 คุณภาพการบริหารจัดการ พบว่า ในภาพรวมมีระดับการดำเนินงานในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.52) ด้านหลักการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ ในภาพรวมด้านการบริหารจัดการ ในภาพรวมมีระดับการดำเนินงานในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.71)

4. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ พบว่า

4.1 รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ มีผลการประเมินด้านความถูกต้อง (accuracy) ความเหมาะสม (suitability) ความเป็นไปได้ (Feasibility) และความเป็นประโยชน์ (Profitability) โดยรวมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.72)

4.2 คุรุคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้อุปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ BUMNET Model เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.68)

**รูปแบบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โดยใช้ BUMNET Model เพื่อเสริมสร้างคุณภาพของสถานศึกษา
โรงเรียนบำเหน็จณรงค์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ**

